

Sygn. akt IV CSK 408/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa S. R. i A. R.
przeciwko K. W.
o wydanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

Powodowie S. R. i A. R. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 27 listopada 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zdaniem powodów wyrok Sadu drugiej instancji zapadł z rażącym, oczywistym naruszeniem przepisów postępowania: art. 378 § 1 pkt 2 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c., art. 386 § 4 k.p.c., m.in. przez nienależyte rozpoznanie zarzutu naruszenia art. 286 k.p.c., w tym przez nierozpoznanie istoty sprawy. Uchybienia Sądu drugiej instancji – w ocenie powodów – miały istotny wpływ na wynik sprawy i skutkowały pozbawieniem ich „możliwości dochodzenia swych praw”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy. W następstwie tak pojmowanego naruszenia prawa zapadło w Sądzie drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, niepubl.,

z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, niepubl., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 niepubl., z dnia 11 czerwca 2010 r., IV CSK 148/10). W przypadku zarzutów naruszenia przepisów postępowania przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wiąże się także z koniecznością wykazania możliwości istotnego wpływu zarzucanych uchybień na wynik sprawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl., z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl., z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w niniejszej sprawie nie spełnia powyżej przedstawionych wymagań w związku z podniesieniem zarzutu naruszenia art. 378 § 1 i 328 § 2 k.p.c. Należy podkreślić, że Sąd drugiej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku odniósł się do wszystkich zarzutów strony powodowej, w tym także do zarzutu naruszenia art. 286 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, przy braku podstaw do stwierdzenia nieważności postępowania przed Sądem drugiej instancji, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.